

om Arbejde som Haandlanger eller Grøftegraver, for at de kan gifte sig.«

Torben havde roligt hørt paa ham. Nu spurgte han:

»Hvad hedder den unge Mand?«

»Kjeld Borgen. Hans Mor var min Kusine. En Præstedatter fra Jylland. Han er selv juridisk Student og er dumpet til Eksamen.«

»Men hvorfor er De vred paa ham? Det lyder jo alltsammen saa lovende.«

»Da er det dog ikke Meningen at gøre Favsingholm til et Optagelseshjem for landløbende Personer, der er kommen i Forlegenhed. Saadan har han aabenbart opfattet Forholdet. Og saa er der velsagtens flere, der gør det.«

»Vi staar vist ikke i Fare for at blive overrendte af Studenter, der melder sig som Grøftegravere. Udviklingen gaar foreløbig den modsatte Vej. Lad os i det hele taget ikke gøre os altfor højtidelige Skrupler, kære Ven! Verden staar og falder jo ikke med Favsingholm. Jeg synes, De har al Grund til at glæde Dem. De har her faaet Deres første Discipel. Og det er tilmed en af Deres egen Slægt, der nu søger tilbage til Jorden. Det vilde jeg i Deres Sted tage for et lykkeligt Varsel.«

»De mener med andre Ord, at vi skal lade de to Landstrygere blive her. Give dem Hus og Jord?«